

Niniejsze orzeczenie (postanowienie)
jest prawomocne i ulega wykonaniu

Sygn. akt D/OSD/9 /2012

Orzeczenie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]
z dnia [REDACTED]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDACTED]
w składzie:

Przewodniczący: S OSD Patrycja Szalkiewicz
Sędziowie: S OSD Ewa Krzysztoporska (sprawozdawca)
S OSD Joanna Wieromiejczyk

[REDACTED]

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby
Radców Prawnych w [REDACTED] [REDACTED]

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDACTED] wniosku Zastępcy Rzecznika
Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]
[REDACTED] z dnia [REDACTED] r. o wszczęcie postępowania
dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDACTED] wpisanemu
na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDACTED] pod
numerem [REDACTED] obwinionemu o to, że

- w okresie od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED] w [REDACTED] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDACTED] w sprawie z jego powództwa przeciwko [REDACTED] przed Sądem Rejonowym [REDACTED] w [REDACTED] (sygn. akt [REDACTED], pobrał od swojego klienta wynagrodzenie w kwocie [REDACTED] informując go, że taka stawka obowiązuje przy wartości przedmiotu sporu powyżej [REDACTED] zł oraz, że klient odzyska wpłacone wynagrodzenie w przypadku, gdy Sąd uwzględni powództwo, pomimo, że został uprzednio poinformowany przez klienta, iż należna mu od [REDACTED] kwota wynosi [REDACTED] zł, ale jednocześnie ma on zobowiązanie wobec [REDACTED] opiewające na kwotę [REDACTED] zł i dokonane zostało w tym zakresie potrącenie wierzytelności, a następnie wniósł pozew w postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty [REDACTED] zł, wnosząc jednocześnie o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w wyniku czego Sąd wydał nakaz zapłaty obejmujący dochodzoną kwotę oraz koszty procesu w kwocie [REDACTED] zł, po czym na skutek interwencji klienta zobowiązał się do zwrotu kwoty [REDACTED] zł netto oraz wystawienia faktury korygującej, lecz z zobowiązania tego się nie wywiązał, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością,
tj. o czyn z art. 64 ust.1 pkt 1 w związku z art. 3 ust.2 w zbiegu z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz.65 ze zm.) w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady

Radców Prawnych z dnia [redacted] w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

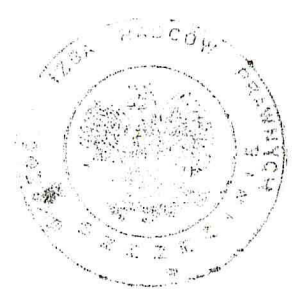
orzeka

- 1) uznaje obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierza karę upomnienia
- 2) obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości [redacted] zł.

[Handwritten signature]

Srodek

Wieruszyca

Uzasadnienie

Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzucając mu, że w okresie od dnia [REDAKTOWANE] do dnia [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANE] w sprawie z jego powództwa przeciwko [REDAKTOWANE] przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] (sygn. akt [REDAKTOWANE], pobrał od swojego klienta wynagrodzenie w kwocie [REDAKTOWANE] netto informując go, że taka stawka obowiązuje przy wartości przedmiotu sporu powyżej [REDAKTOWANE] oraz, że klient odzyska wpłacone wynagrodzenie w przypadku, gdy Sąd uwzględni powództwo - pomimo, że został uprzednio poinformowany przez klienta, iż należna mu od [REDAKTOWANE] kwota wynosi [REDAKTOWANE] zł, ale jednocześnie ma on zobowiązanie wobec [REDAKTOWANE] opiewające na kwotę [REDAKTOWANE] zł i dokonane zostało w tym zakresie potrącenie wierzytelności - a następnie wniósł pozew w postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty [REDAKTOWANE] zł, wnosząc jednocześnie o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w wyniku czego Sąd wydał nakaz zapłaty obejmujący dochodzoną kwotę oraz koszty procesu w kwocie [REDAKTOWANE] zł, po czym na skutek interwencji klienta zobowiązał się do zwrotu kwoty [REDAKTOWANE] netto oraz wystawienia faktury korygującej, lecz ze zobowiązania tego się nie wywiązał, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyta starannością, tj. o czyn z art. 64 ust.1 pkt 1 w związku z art.3 ust.2 w zbiegu z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz.65 ze zm.) w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Dochodzenie przeprowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego zostało wywołane skargą pokrzywdzonego [REDAKTOWANE] wniesioną do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE], w której poinformował on, że radca prawny [REDAKTOWANE] świadcząc usługę prawną na jego rzecz pobrał wynagrodzenie w zawyżonej wysokości. Pokrzywdzony twierdził też, że *wyrządzono mu szkodę, narażono na uszczerbek nie tylko materialny, ale również stracił zaufanie do osób profesjonalne świadczących usługi prawne*. Ponadto, dochodzenie to było poprzedzone postępowaniem wizytacyjnym Zespołu Wizytatorów, który w sprawozdaniu z dnia [REDAKTOWANE] r. (akta nr [REDAKTOWANE] uznał, że radca prawny [REDAKTOWANE] swoim postępowaniem naruszył Zasady Etyki Radcy Prawnego.

W toku dochodzenia prowadzonego przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego, obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Mając na uwadze ustalony stan faktyczny i zgromadzony materiał dowodowy, Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego ocenił, że obwiniony dopuścił się popełnienia zarzucanego czynu, szczegółowo opisanego we wniosku, polegającego na zawinionym nienależytym wykonywaniu zawodu radcy prawnego, poprzez naruszenie obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, tj. obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyta starannością.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny

W dniu [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] stawił się w kancelarii radcy prawnego [REDAKTOWANO], któremu zlecił świadczenie usług prawnych polegających na dochodzeniu roszczeń od [REDAKTOWANO]. Podczas tego spotkania, [REDAKTOWANO] poinformował radcę prawnego, że [REDAKTOWANO] zalega mu z płatnością czynszu najmu za okres trzech miesięcy, łącznie w wysokości [REDAKTOWANO]. Jednocześnie poinformował, że jest on dłużny [REDAKTOWANO] kwotę [REDAKTOWANO] zł wynikającą z dwóch faktur oraz, że pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. dokonał potrącenia tej wierzytelności. Na dowód powyższego przedłożył radcy prawnemu komplet dokumentów w tej sprawie. Ponadto zapytał, w jakiej wysokości będzie dochodzone roszczenie, czy w kwocie [REDAKTOWANO] zł, czy też w kwocie uwzględniającej dokonane potrącenie wierzytelności. Uzyskał odpowiedź, że pozew powinien być skierowany w odniesieniu do kwoty [REDAKTOWANO] a dopiero po otrzymaniu nakazu zapłaty ewentualnie dokonają kompensacji. Strony nie zawarły umowy o usługę prawną w formie pisemnej. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] udzielił radcy prawnemu [REDAKTOWANO] pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy oraz przyjął fakturę za usługi prawne wystawioną przez radcę prawnego.

- Dowód: - zeznania świadka [REDAKTOWANO] (k- 58 i złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] r.),
- zeznania świadka [REDAKTOWANO] (k – 61 i złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] r.),
- pismo w sprawie potrącenia wierzytelności (k - 35),
- faktury wystawione przez [REDAKTOWANO] (k-31-33),
- pełnomocnictwo (k -36),
- wyjaśnienia obwinionego [REDAKTOWANO] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO]

Ustalono wówczas także wysokość wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości [REDAKTOWANO] przyjmując za jego podstawę minimalną stawkę, jaka przysługuje przy dochodzeniu roszczenia powyżej [REDAKTOWANO] określoną w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia [REDAKTOWANO] w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Radca Prawny [REDAKTOWANO] poinformował również klienta, że odzyska on kwotę uiszczoną tytułem wynagrodzenia za usługi prawne, w przypadku wygrania procesu. Spotkanie i rozmowa w dniu [REDAKTOWANO] r. była jedyną rozmową, jaką obwiniony i pokrzywdzony odbyli, przed skierowaniem pozwu do Sądu.

- Dowód: - zeznania świadka [REDAKTOWANO] (k- 58, i złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] r.)
- wyjaśnienia obwinionego [REDAKTOWANO] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO]
- faktura z dnia [REDAKTOWANO] (k- 41).

W dniu [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] działając w imieniu pokrzywdzonego, skierował do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] pozew w postępowaniu upominawczym przeciwko [REDAKTOWANO] o zapłatę kwoty [REDAKTOWANO] zł wraz z odsetkami i kosztami procesu według norm przepisanych. Do pozwu dołączone zostały faktury potwierdzające dochodzone pozwem roszczenie oraz pismo zawierające oświadczenie o potrąceniu wierzytelności. Radca prawny [REDAKTOWANO] nie poinformował [REDAKTOWANO] o wniesieniu pozwu, ani o tym, że została nim objęta kwota należności pomniejszona o wierzytelności [REDAKTOWANO] zgodnie z dokonanym potrąceniem. Nakazem zapłaty z dnia [REDAKTOWANO] (sygn. akt [REDAKTOWANO]), [REDAKTOWANO] został zobowiązany do zapłaty [REDAKTOWANO] kwoty [REDAKTOWANO] zł wraz z odsetkami i kosztami procesu w wysokości [REDAKTOWANO] zł. Radca prawny nie powiadomił pokrzywdzonego o treści nakazu zapłaty, jednak w dniu [REDAKTOWANO] r. na rachunek bankowy [REDAKTOWANO] wpłynęła od [REDAKTOWANO] kwota [REDAKTOWANO]

██████████ z informacją, że wpłata stanowi wykonanie sądowego nakazu zapłaty. Po analizie sprawy, ██████████ stwierdził, że wpłacona kwota nie pokrywa w całości poniesionych przez niego kosztów wynagrodzenia radcy prawnego. Poproszony o wyjaśnienie radca prawny ██████████ poinformował klienta, że Sąd zasądził tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę ██████████ gdyż pozew opiewał na kwotę ██████████ a w takiej sytuacji zgodnie z *taryfikatorem*, czyli rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, wynagrodzenie radcy prawnego wynosi ██████████. Wobec tego ██████████ zażądał wystawienia faktury korygującej i zwrotu połowy uiszczzonego wynagrodzenia. Radca prawny ██████████ początkowo zgodził się na wystawienie faktury korygującej i zwrot tej kwoty, ale w efekcie tego nie uczynił. ██████████ i jego żona ██████████ wielokrotnie kontaktowali się telefonicznie z ██████████ w sprawie zwrotu ██████████. Za każdym razem otrzymywali zapewnienie, że otrzymają fakturę korygującą i zwrot pieniędzy. Z czasem, ██████████ przestał odbierać telefony od ██████████. W związku z tym, pismem z dnia ██████████ i ██████████ r. ██████████ wezwał ponownie ██████████ do wystawienia faktury korygującej i zapłaty.

- Dowód: - pozew (k-21),
- zeznania świadka ██████████ (k- 58, i złożone na rozprawie w dniu ██████████
██████████,
- zeznania świadka ██████████ (k- 61 i złożone na rozprawie w dniu ██████████
██████████,
- pismo ██████████ (k- 40),
- pismo ██████████ (k- 42),
- nakaz zapłaty (k- 20),
- pozew (k- 21 -29).

Na rozprawie w dniu ██████████ obwiniony radca prawny ██████████ złożył obszernie wyjaśnienia, w których nie przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego. W toku postępowania dowodowego obwiniony radca prawny wskazał, że jedyne uchybienie jakie ewentualnie widzi w swoim postępowaniu, polega na tym, że konstruując pozew, po dostrzeżeniu tego, że miała miejsce zasada kompensaty i należy wnieść pozew o niższą kwotę, wynikającą z potrącenia, nie uzyskał zgody Pana ██████████ aby wnieść pozew na niższą kwotę. Potwierdził, że pokrzywdzony zlecił mu dochodzenie czynszu za trzy miesiące. Ustalił wtedy z klientem wynagrodzenie w wysokości ██████████ netto. Pozew wniósł po ok. 2 tygodniach. Sąd wydał nakaz zapłaty, który pozwany wykonał zgodnie z tym wyrokiem. ██████████ zwrócił się wówczas o zwrot kwoty ██████████ połowy wynagrodzenia. Obwiniony przyznał, że pierwotnie powiedział pokrzywdzonemu, iż wystawi fakturę korygującą, ale po przemyśleniu uznał, że nie ma jego winy w tym, że pokrzywdzony nie odzyskał na podstawie nakazu zapłaty pełnej kwoty wynagrodzenia, które jemu zapłacił. Przyjął bowiem, że spór dotyczył kwoty ██████████. Nadto obwiniony oświadczył, że jedyne, co można by mu zarzucić to, że gdy dostrzegł konieczność ograniczenia kwoty dochodzonej od ██████████ nie uzyskał w tej kwestii dodatkowej zgody od pokrzywdzonego. Jednak zarzut nie obejmuje tego czynu. Zatem nie przyznaje się do popełnienia czynu określonego we wniosku Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

W rozpatrywanej sprawie bezspornym jest, że ██████████ zlecił radcy prawnemu prowadzenie sprawy dochodzenia roszczeń od ██████████. Wynika to z udzielonego

pełnomocnictwa i faktury za świadczenie usług prawnych. Szczegółowe warunki świadczenia usług nie zostały ustalone, jednak radca prawny i [REDAKTOR] ustalili wysokość wynagrodzenia przysługującego radcy prawnemu. Ponadto, ustalono zasadę określenia stawki wynagrodzenia. Otóż, jego wysokość, to minimalna stawka liczona od wartości przedmiotu sporu wynikająca z *taryfikatora*, czyli z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (dalej rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych). Radca prawny [REDAKTOR] na rozprawie w dniu [REDAKTOR] przyznał, że stawkę wynagrodzenia za prowadzenie sprawy określił w wysokości [REDAKTOR] zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Przyjął bowiem, że dochodzone pozwem roszczenie będzie przewyższało kwotę [REDAKTOR]. Wyjaśnił również klientowi, że opłacone przez niego wynagrodzenie za prowadzenie sprawy jest minimalną stawką i że w przypadku wygrania sprawy klient odzyska w całości poniesione koszty zastępstwa procesowego. Sporządzając pozw, radca prawny doszedł do wniosku, że należy dochodzić niższej kwoty z uwagi na dokonanie kompensaty wierzytelności. Nie poinformował jednak o tym klienta, jak również o tym, że wniesie o zasądzenie przez sąd zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w niższej wysokości. Nie poinformował więc klienta, że w tej sytuacji – nawet, jeżeli wynik procesu, co do należności głównej będzie pomyślny – odzyska on jedynie połowę wynagrodzenia uiszczanego radcy prawnemu. W tym zakresie zeznania pokrzywdzonego, świadka [REDAKTOR] oraz obwinionego radcy prawnego są zgodne.

- Dowód : - zeznania świadka [REDAKTOR] k- 58 i złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOR]
[REDAKTOR]
- zeznania świadka [REDAKTOR] (k- 61 i złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOR]
[REDAKTOR]
- wyjaśnienia obwinionego [REDAKTOR] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOR]

W ocenie Sądu, skoro radca prawny zapewnił klienta, że w przypadku pozytywnego wyniku sprawy odzyska on w całości wynagrodzenie zapłacone radcy prawnemu, to powinien, przed wniesieniem powództwa do sądu uzyskać zgodę klienta na złożenie wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości [REDAKTOR] a nie [REDAKTOR]. Wówczas też, powinien ustalić z nim na nowo wysokość wynagrodzenia. Ewentualnie, gdyby radca prawny uznał, że rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz wymagany nakład jego pracy jest w tej sprawie ponadnormatywny, powinien uzgodnić z klientem, że jego wynagrodzenie pozostanie bez zmian. Wówczas też, mając zgodę klienta mógłby wnieść w pozwie o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnego najniższego wynagrodzenia wynikającego z rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ustalonego dla wartości faktycznie dochodzonego roszczenia. W takim przypadku, radca prawny powinien jednak uprzedzić klienta, że Sąd powszechny może nie zasądzić zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w pełnej, poniesionej przez niego wysokości. Sąd Dyscyplinarny przyznaje, że radca prawny ustanowiony z wyboru, jest uprawniony do określenia w umowie z klientem przysługującego mu wynagrodzenia w granicach dopuszczalnej, szerokiej autonomii i Sąd Dyscyplinarny nie może i nie ingeruje w sferę uprawnień tych podmiotów do określenia w drodze umowy ich wzajemnych zobowiązań. Jednakże Sąd Dyscyplinarny jest zobowiązany zbadać i ocenić, czy radca prawny w trakcie wykonywania czynności zawodowych postępuje uczciwie, rzeczowo i z zachowaniem należytej staranności. Obowiązek takiego zachowania radcy prawnego wynika z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.), który stanowi, że *radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego*. Ten ustawowy obowiązek doprecyzowany został m.in. w art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego kodeksu Etyki Radcy

Prawnego. Przepis ten stanowi, że *radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością*. W ocenie Sądu Dyscyplinarnego, radcę prawnego obowiązuje szczególnie skrupulatność w rozliczeniach z klientem. Relacje pomiędzy radcą prawnym a klientem opierają się bowiem na wzajemnym zaufaniu, dlatego też radca prawny podejmując się prowadzenia sprawy, powinien ustalić z klientem zakres świadczonej pomocy oraz zasady wynagradzania (art. 28 ust.1 i 2 Kodeksu Etyki). Radca prawny [REDAKTOR] ustalił z klientem zakres świadczonej pomocy prawnej, która miała obejmować dochodzenie przed sądem powszechnym roszczenia od [REDAKTOR]. Należy przyjąć, że zakres świadczonej pomocy prawnej radca prawny [REDAKTOR] ustalił z klientem w miarę jasno, bowiem [REDAKTOR] był zdecydowany dochodzić należności za trzymiesięczny czynsz i jednocześnie dokonać kompensacji z roszczeniem przysługującym [REDAKTOR]. Nie wiedział on tylko, w jakim momencie należy tej kompensacji dokonać tj., czy w procesie o zapłatę czynszu, czy też po uzyskaniu wyroku na etapie egzekucji. W tym zakresie zaufał profesjonalizmowi radcy prawnego. Jednakże w odniesieniu do ustalonego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, [REDAKTOR] był przekonany - gdyż uzyskał takie zapewnienie radcy prawnego - że w przypadku pomyślnego wyniku sprawy odzyska on w pełnej wysokości wynagrodzenie, jakie zapłacił radcy prawnemu. Zatem radca prawny [REDAKTOR], decydując - w oparciu o swą wiedzę fachową - że należy dochodzić roszczenia w wysokości pomniejszonej o dokonane potrącenie wierzytelności, powinien – mając na uwadze obowiązek zachowania rzetelności i staranności postępowania - poinformować swego klienta o zmianie wysokości dochodzonego roszczenia przede wszystkim z uwagi na skutki, jakie to wywoła w odniesieniu do dochodzonego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Obowiązek zachowania należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych przez radcę prawnego [REDAKTOR] zobowiązywał go, do zachowania szczególnej staranności i rzeczowości przy określaniu zasad ustalania z klientem wysokości wynagrodzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy zagwarantował klientowi zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w przypadku uzyskania pomyślnego wyroku. W zaistniałej sytuacji, skoro Sąd powszechny zasądził w całości dochodzone roszczenie, a więc wynik postępowania sądowego był dla [REDAKTOR] w całości pomyślny, miał on prawo czuć się przynajmniej zawiedziony, że – wbrew obietnicy [REDAKTOR] - nie odzyskał w całości poniesionych kosztów zastępstwa procesowego.

Radca prawny [REDAKTOR] w swoich wyjaśnieniach składanych na rozprawie potwierdził, że otrzymał komplet dokumentów od klienta, jednak nie pamiętał, czy przeglądał te dokumenty, choć sprawdzał, czy jest umowa najmu i faktury. Sąd ocenił, że zeznania świadka [REDAKTOR] i jego żony [REDAKTOR] co do kompletności przedłożonych radcy prawnemu dokumentów oraz udzielonych wyjaśnień i ustaleń są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Znajdują one także potwierdzenie w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przez obwinionego radcę prawnego. Według jego wyjaśnień, miał wnieść sprawę o wartość trzech czynszów tj. [REDAKTOR]. Dlatego też ustalił wysokość wynagrodzenia w [REDAKTOR]. Przyznał też, że *gdyby to była sprawa o kwotę niższą, np. [REDAKTOR] to wziąłbym wynagrodzenie niższe [REDAKTOR]*

Dowód : - wyjaśnienia obwinionego [REDAKTOR] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOR]

Zatem, gdyby radca prawny [REDAKTOR] z należyłą starannością zapoznał się ze wszystkimi dokumentami przedłożonymi przez [REDAKTOR], to byłby w stanie rzetelnie określić wartość przedmiotu sporu oraz wysokość wynagrodzenia zgodnie z przyjętą przez niego zasadą ustalania wynagrodzenia. Radca prawny wyjaśnił bowiem, że *Poza sprawami z prawa pracy i rozwodami zazwyczaj wysokość wynagrodzenia odpowiada minimalnym stawkom z rozporządzenia. (...) Ja mówię klientowi, że to jest minimalna stawka i że będzie podlegała zwrotowi w całości, jeśli wygramy*. Ponadto, radca prawny poinformował, że ustala wynagrodzenie za prowadzenie sprawy ryczałtowo i że *nie informuje klientów, że w przypadku ograniczenia dochodzonego roszczenia sąd zasądzi niższą stawkę.*

Dowód : - wyjaśnienia obwinionego ██████████ złożone na rozprawie w dniu ██████████

W ocenie Sądu, nie informowanie klienta o skutkach podejmowanych w imieniu klienta czynności, zwłaszcza w odniesieniu do kosztów procesu, świadczy o braku staranności i rzetelności w wykonywaniu czynności zawodowych.

Ponadto, w ocenie Sądu Dyscyplinarnego, radca prawny ██████████ nie dochował obowiązku starannego, uczciwego i rzetelnego postępowania obiecując ██████████ wystawienie faktury korygującej i dokonanie zwrotu ██████████ a następnie nie dotrzymując tego zobowiązania.

W ocenie Sądu zachowanie obwinionego ██████████ stanowiło nienależyte wywiązanie się z obowiązku działania z należytą starannością, uczciwie i rzetelnie przy wykonywaniu czynności zawodowych wynikającego z umowy zlecenia świadczenia usług prawnych, i że zachowanie to wyczerpuje znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 1 w związku z art.3 ust.2 w zbiegu z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz.65 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W świetle całego materiału dowodowego, Sąd nie znalazł okoliczności, które pozwalałyby uznać obwinionego za niewinnego zarzucanego mu czynu opisanego we wniosku. Sąd uznał bowiem, że w sprawach rozliczeń finansowych z klientem obowiązuje radcę prawnego szczególna skrupulatność i staranność postępowania, której zabrakło radcy prawnemu ██████████ przy wykonywaniu czynności zawodowych na zlecenie ██████████. Natomiast wymierzając obwinionemu karę za zarzucany czyn, Sąd wziął pod uwagę to, że radca prawny wywiązał się z prowadzenia sprawy. W wyniku jego postępowania klient w miarę szybko uzyskał pomyślne rozstrzygnięcie sądu w swojej sprawie oraz odzyskał dochodzone należności. Poza tym zarówno pokrzywdzony, jak i świadek w zeznaniach podkreślali, że radca prawny ██████████ w kontaktach z nimi był zawsze grzeczny i miły.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70° ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych uwzględniając nakład pracy, wydatki rzeczowe, dietę Sądu oraz Rzecznika Dyscyplinarnego w toku postępowania przygotowawczego oraz orzeczoną karę.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w orzeczeniu.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

